

**Návrh habilitační komise na jmenování docentkou
PhDr. Dagmar Pichová, Ph.D.**

Masarykova univerzita

Fakulta Filozofická fakulta
Habilitační obor Dějiny konkrétních literatur (románské literatury)
Uchazečka PhDr. Dagmar Pichová, Ph.D.
Pracoviště Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav románských jazyků a literatur

Habilitační spis *Émilie Du Châtelet, femme de lettres*

Habilitační komise

Předseda prof. PhDr. Petr Kylvoušek, CSc. – Masarykova univerzita Brno
Členové Prof. Francis Claudon - UPEC Paříž 12
prof. PhDr. Miroslav Marcelli, CSc. - Univerzita Komenského v Bratislavě
prof. PhDr. Jan Zouhar, CSc. – Masarykova univerzita Brno
doc. PhDr. Eva Voldřichová Beránková, Ph.D. - Univerzita Karlova Praha

Hodnocení vědecké kvalifikace uchazečky

PhDr. Dagmar Pichová (nar. 5. 8. 1977 v Novém Městě na Moravě) absolvovala na FF MU obory klasický řecký jazyk a literatura, francouzský jazyk a literatura (2002) a filozofii (2004). Doktorskou práci v oboru komparatistiky *La communication ironique dans le Roman comique de Scarron. Étude comparative avec Don Quichotte de Cervantes* obhájila na Université Paris XII (2006) a tuto práci pak vydala Masarykova univerzita (2007).

Svou komparatistickou odbornost, zaměřenou na románskou oblast a časově vymezenou 17. a 18. stoletím, pak doplnila po svém přijetí na katedru filozofie FF MU o orientaci k problematice myšlení, vzdělanosti a vědeckého diskurzu daného období, kdy se postupně utvářejí a vydělují diskurzy, které v současnosti vnímáme již jako specializované: diskurz vědy, diskurz filozofie, diskurz čisté literatury. Tato polyvalentní orientace se odráží v publikační činnosti habilitandky. Vedle prací zaměřených k analýze ironické narativity, zejména v období baroka, zde najdeme práce o filozofech 18. století, ale také práce po výtce filozofické. V této spojitosti vykrytalizoval i habilitandčin zájem o Émilie du Châtelet, jednu z mála žen, která se prosadila mezi vzdělaneckou elitou své doby jako filozofka. Publikační portfolio doplňují překlady a recenze. Tento přesah je pro filologické obory cenný, protože odbornosti dodává společenský rozměr a odbornou problematiku prosazuje v širším společenském kontextu, takřka obdobně k velkým propagátorům racionality, encyklopedistům 18. století.

Komparatistický habitus habilitandky a její literární a filozofická orientace přináší obohacení všem zmíněným oblastem bádání. Dagmar Pichová zaujala na řadě filozofických konferencí svým literárně přesným čtením filozofických textů, zatímco do literárního bádání vnáší logickou přesnost analytického myšlení. To ostatně projevila i ve čtenářsky úspěšné práci, kterou jako spoluautorka vydala s doc. Markem Pichou *100 myšlenkových experimentů ve filozofii* (2013).

Bohatost této interdisciplinarity se pak projevuje v jejích člancích (8), konferenčních příspěvcích (7), monografiích (2) a kapitolách (3). Projevuje se i v bohaté konferenční aktivitě domácí i zahraniční a v pozvání na přednášky, kde vedle Jednoty filozofické zaujmou pozvání na univerzity v Padebornu, Dijonu a Toledu.

V současnosti je spoluřešitelkou grantu GAČR GA17-06697S *Ženy v české filozofii a vědě* (2017-2019) a MUNI/G/0835/2016 *Prameny novověké vědy* (2017–2019)

Závěr: Vědeckovýzkumná práce PhDr. Dagmar Pichové Ph.D. je významná svou interdisciplinarnitou a metodologickou přesností. Její vědecká kvalifikace nesporně odpovídá požadavkům kladeným na uchazeče v rámci habilitačního řízení v oboru Dějiny konkrétních literatur (románské literatury) na Masarykově univerzitě.

Hodnocení pedagogické způsobilosti uchazeče

Od roku 2006 působí PhDr. Dagmar Pichová, Ph.D. na Katedře filozofie FF MU jako odborná asistentka. Její přednášky se zaměřují na francouzskou filozofii starší i moderní a na souměznost problematiky umělecké a filozofické. Dovedla k úspěšné obhajobě 5 bakalářských a 8 magisterských prací. V současnosti vede 2 diplomové práce a 2 doktorské, na témata své specializace (Fikce ve filozofii a umění, Pozdní Sartre a Kritika dialektického rozumu). Je členkou zkušebních komisí pro bakalářské a magisterské zkoušky v oborech filozofie a francouzský jazyk a literatura.

Je také autorkou 6 e-learningových kurzů (Voltaire, Foucault, XXth Century Czech Philosophy, Filozofie umění, Francouzská filozofie 19. a 20. století). Její *Vademecum* pro psaní písemných prací, které vypracovala pro Ústav románských jazyků a literatur patří mezi standardní reference výuky.

S pedagogickou činností souvisí i habilitační činnost popularizační v Českém rozhlase.

Závěr: Pedagogická způsobilost PhDr. Dagmar Pichové, Ph.D. plně vyhovuje požadavkům kladeným na uchazeče v rámci habilitačního řízení v oboru Dějiny konkrétních literatur (románské literatury).

Hodnocení habilitačního spisu PhDr. Dagmar Pichové, Ph.D.

Habilitační spis PhDr. Dagmar Pichové, Ph.D. *Émilie Du Châtelet, femme de lettres*, navazuje na její překlad a komentář českého vydání díla této autorky *Rozprava o štěstí*. Je to práce na pomezí literární historie, historie, dějin myšlení a filozofie. Tomu odpovídá i rozdělení oponentury mezi literární historičku prof. Radimskou, filozofku, doc. Lalíkovou a historičku doc. Tinkovou. Přes různost náhledů se oponentky v některých bodech shodly. Tím prvním bodem, který rozvádějí doc. Tinková a doc. Lalíková je uvedení osobnosti Émilie du Châtelet do českého odborného prostředí v souvislosti s racionalismem a osvícenstvím. Doc. Tinková oceňuje traktování problematiky utváření vědecké komunity a jejího vztahu k veřejnému prostoru, zmapování „sociálních dějin vědění“ a „mimovědeckých faktorů, které ovlivňují šíření a uvedení myšlenek a sdílení myšlenek, ale i (sebe)prosazování autorů (autorek)“. Považuje za podnětné i „úvahy o statusu popularizace či vernakularizace vědy vůbec (v epoše počínajícího osvícenství, kdy ještě těžko můžeme hovořit o nějakém širším čtoucí publiku“. Oceňuje i specifické strategie, kterými se Émilie du Châtelet odlišuje od mužských kolegů. Konstatuje ovšem, že práce by zasluhovala „hlubší konceptuální uchopení“, v širším rozsahu prezentace či rozboru „utváření sítí, strategie úspěchu (bourdieuovsky řečeno) nabývání sociálního i symbolického kapitálu“. Doc. Lalíková vyzdvihuje krom již zmíněné objevnosti traktovaného tématu jeho interdisciplinární uchopení a terminologickou pečlivost při traktování terminologie. Stejně tak oceňuje „ženský úhel pohledu“, totiž odlišnost, která při jinakosti postavení, vedla k rozličným strategiím sebeprosazení. Podobné ocenění, ovšem z hlediska literární historie, najdeme v posudku prof. Radimské. Týká se to rozboru „fungování institucí, v nichž se realizovaly (univerzity, akademie, salóny, kavárny aj.), a to s ohledem na jejich otevřenost či uzavřenost ve vztahu k intelektuálním schopnostem žen. Tzv. *querelle des*

femmes je funkčně sledována chronologicky v celém středoevropském prostoru a Dagmar Pichová dochází k závěru, že Émilie Du Châtelet žila v krátkém úseku první poloviny 18. století, kdy se ženy mohly zapojit do polemik v rámci komunity učenců a literátů a kdy jejich názory byly respektovány. S rozvojem osvícenství se však přístup k intelektuálním schopnostem žen změnil a po Francouzské revoluci došlo k opětovné maskulinizaci vědy.“ Profesorka Radimská oceňuje i šíři „zpracovaných dobových pramenů (korespondence, periodik, konkrétních děl)“ i jejich kritické zhodnocení, které „nejsou nikdy interpretovány nad rámec jejich sdělení, což někdy vede k tomu, že některé autorčiny myšlenky zůstávají formulovány jako otázky, na které může přinést odpověď až další fáze bádání.“

Závěr:

Všichni oponenti uzavírají své posudky zjištěním, že habilitační práce PhDr. Dagmar Pichové, Ph.D., splňuje požadavky kladené na úroveň habilitačních prací v oboru Dějiny konkrétních literatur (románské literatury) a doporučují pokračování habilitačního řízení před vědeckou radou FF MU.

Výsledek tajného hlasování komise:

počet členů komise.....	5
počet členů komise přítomných hlasování.....	5
počet odevzdaných hlasů.....	5
z toho	
kladných.....	5
záporných.....	0
neplatných.....	0

Návrh komise:

Na základě výsledků tajného hlasování následujícího po zhodnocení vědecké kvalifikace, pedagogické způsobilosti a úrovně habilitační práce předkládá komise vědecké radě FF MU návrh

jmenovat PhDr. Dagmar Pichovou, Ph.D., docentkou v oboru Dějiny konkrétních literatur (románské literatury)

V Brně 12. 10. 2017